ները» դառել են «Զօլանեանի յօղուածներ»։ Եւ այնքան տեղը պ. Նուշիրվանը համոզուած է եղել թէ չի սխալւում որ մինչև անգամ հարկ է համարել «Баку»-ի խեղճ ընթերցողներին բացատրել փակագծերի մէջ որ այդ Պատկանեանը՝ Գամառ-Քաթիպան է... Չէ՞ր կարելի արդեօք յանուն բարեխղճութեան պահանջել որ աւելի լուրջ վերաբերուեն այդ պարոնները իրանց ստանձնած չիչերոնիների և մենտորների լինելու դերերին։ Եթէ ուզում էք օտարացած հայերին ծանօթացնել մայրենի մամուլին՝ նախ և առաջ բարեհաճէք ինքներդ կարդալ և ապա միայն ուրիշներին մասնակից անել ձեր խոհերին և կարծիքներին, այլապէս դա մի տգեղ օյինբազութիւն է, մեծապատիւ պարոններ։

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ԺԸՆԵՎ.—պ. Ա. Ա.—Նամակը եւ «Դէպի Անի» գրուածքի շարունակութիւնը ստացանք։

ՆՈՐ-ՋՈՒՂԱ. Մ. Կ.—Զափազանց ուշացնում էք ձեռագրերի առաքումը։

ՆՈՐ-ՋՈՒՂԱ. Բ. վ. Վ.—Ձեր ուզած դասագրքից ուղարկուած են Надежда-ով 200 օրինակ, կազմուած։

ԹԻՖԼԻՍ.—Ալ. Թ.—Ձեզանից վաղուց է տեղեկութիւն չունենք։

ՎՐԻՊԱԿՆԵՐ

«Մուրճ»--ի № 6-ում։

Էջ	տող	տպուած է	պէտք է լինի
75	10	պնդեց	պնդել
77	13	1855—1895	1885—1895
80	22	պրօլետարիային	պրօլիտարիատին
71	22	«հատարիմ»	«հաւատարիմ»

«Մուրճ»-ի № 7-ում

146	4 վ.	Այ էդ	Այդ է